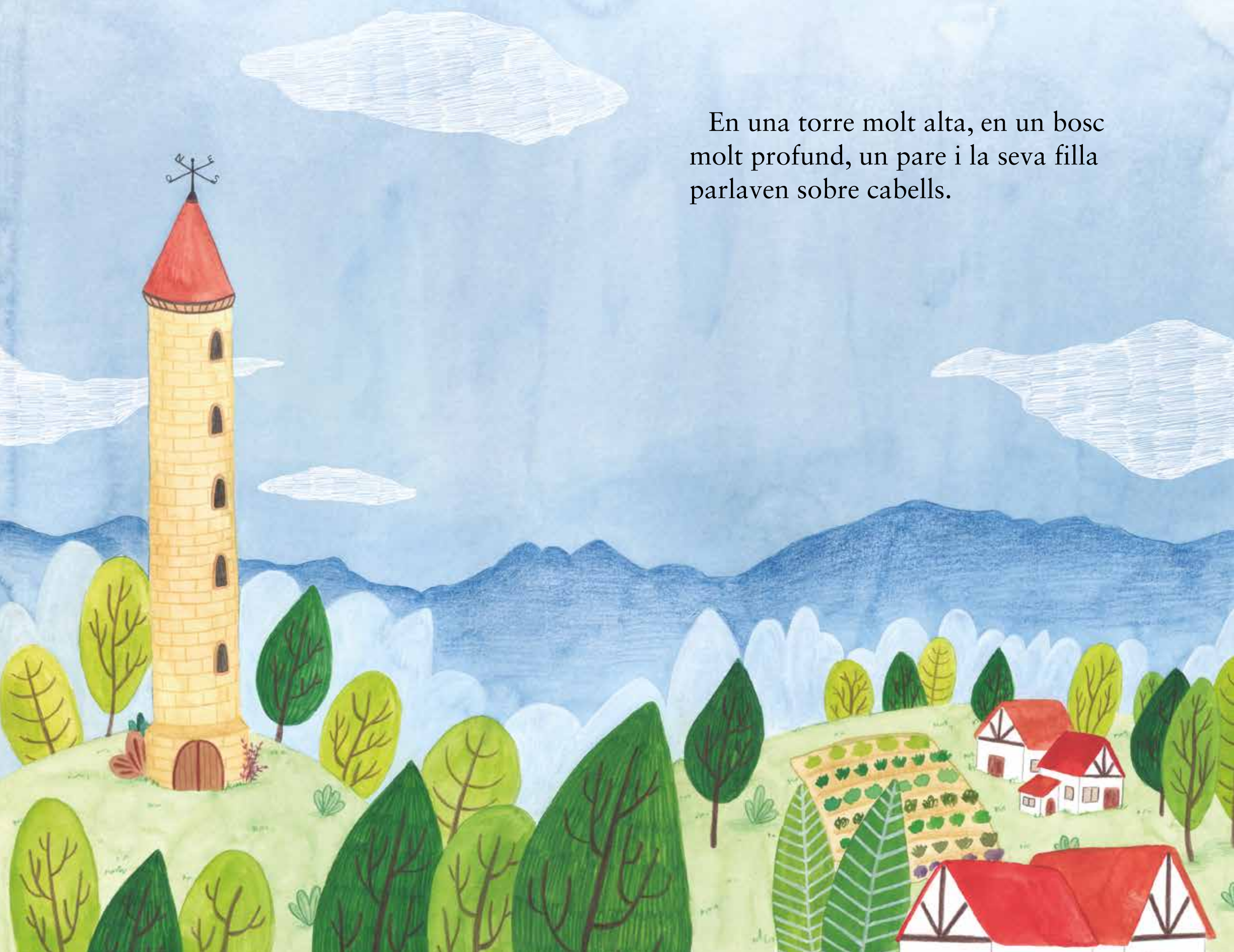

En una torre molt alta, en un bosc molt profund, un pare i la seva filla parlaven sobre cabells.

—Pare, per què m'he de deixar els cabells tan llargs? A l'institut no hi ha ningú amb una cabellera com la meva!

—Rapunzel, maca —va dir el rei—, tu no ets com les altres noies. Tu ets una princesa. I les princeses...

—Ja ho sé. M'ho dius cada dia des que era un bebè: les princeses han de tenir els cabells llarguíssims.

—Entenc que és una murga, maca.

—Una murga? Saps com pesen, tots aquests cabells? La quantitat de litres de xampú que necessito cada setmana? L'estona que passo amb gomes i pines?

—És per la teva seguretat. Una princesa ha de tenir una cabellera gegant per fer-se una trena gegant i...

—...fer servir la trena com a escala perquè un cavaller pugui rescatar-te de la torre quan et rapti un drac —va interrompre'l la Rapunzel, que ja havia sentit aquella raó un milió de vegades—. Però tinc quinze anys i encara no m'ha raptat mai cap drac.

—No són solament els dracs...

—Ni un drac, ni una madrastra malvada, ni un ogre ni RES! —va exclamar la princesa—. El bosc ja no és perillós com abans... Fins i tot el Llop Feroç ha muntat una sastreria!

—Bajanades! El perill és en cada racó del bosc, darrere de cada arbre. Comprovem que la teva cabellera té la llargada reglamentària.

El rei va llançar la trena de la seva filla per la finestra.

I es va alegrar en comprovar que la llargada era l'adequada. Qualsevol cavaller o príncep podria escalar per aquells cabells sense dificultat.

En arribar a baix, la punta dels cabells va picar la ploma del barret d'un pidolaire que estava fent una becaina acompanyat del seu gos.

—Ei! Aneu amb compte! —va protestar el pidolarie.

—Perdona —va dir la Rapunzel—. Estem fent unes proves de seguretat.